

İŞİN ÖTE YANI

AKP'Nİ İKTİDARA GETİRENLER:

Deniz Baykal
ve Mehmet Ağar

YUSUF ERKUT GÜSAR

22 Temmuz 2007 seçimlerinde AKP'ni % 46,6 oyla iktidara getiren seçmen gücünü, ben iki guruba ayırıyorum.

1. AKP'nin ideolojisini ve/veya uygulamalarını beğendikleri, onayladıkları için AKP'ne oy verenler.

2. AKP'nin ideolojisini ve/veya bazı uygulamalarını beğenmedikleri, onaylamadıkları halde gene de AKP'ne oy verenler.

AKP'nin şu veya bu yönünü beğenerek ve AKP'ne inanarak, güvenerek AKP'ne oy verenlere tek bir lafım var.

AKP'nin, liderinin, ideolojisinin, uyguladığı ekonomik politikaların ve önceki iktidar performansının bu ülkede geniş bir seçmen kitlesince beğenildiği bilinen bir gerçek. Bu faktörler, düşük gelirlili seçmenlere inanılmaz avantajlar dağıtmak dahil son derece organize ve başarılı bir seçim çalışması ile birleşince de ortaya % 46,6'lık bir seçim başarısı çıktı.

Tam bir oran veremem ama, ben, Türk seçmenin yaklaşık % 30'unun, AKP'ne, inandığı ve beğendiği için oy verdiğini düşünüyorum.

AKP'nin aldığı diğer % 16 - % 17'lik oyun ise, AKP'nin özellikle ideolojisi nedeniyle beğenmemesine ve/veya başta yolsuzluklar ve işsizlik, pek çok uygulamasından mutlu olmamasına rağmen onlara oy veren bir kitleden geldiğine inanıyorum.

Bu gurup için verilebilecek en iyi örnekler olarak da, AKP'nin dinci ideolojisi ile hiç uyuşmamalarına rağmen ekonomik uygulamalarından önemli çıkarlar sağlayan büyük sermaye ile finans sektörlerini ve fındık politikaları yüzünden ciddi zararlar görmelerine rağmen gene de AKP'ne oy veren fındık üreticilerini gösterebiliriz.

Bu siyaseten son derece anlamsız durumun, yani ideolojisinden korkulan ve pek çok uygulaması eleştirilen bir partiye büyük oranda oy verilmesinin nedeni ise tek ve son derece açık.

“Seçmenin, son tahlilde, AKP'nin karşısındaki siyasi partileri, AKP'den çok daha fazla beğenmemesi ve onlara güvenmemesi ve AKP gene de bunlardan iyidir diyerek AKP'ne oy vermesi.”

Burada hemen MHP'yi bu değerlendirmenin dışında tuttuğumu belirtmek isterim.

MHP, bana göre, seçimde başarılı olmuş ve doğal oyunun bile üzerine çıkmıştır.

Ben, çok net bir şekilde, AKP'nin 22 Temmuz 2007'de oyunu daha da arttırarak tek başına iktidara gelmesinde, AKP'nin kendi gücü kadar, CHP ve DP adlı partilerin, gerek lider, gerek kadro ve gerekse söylem olarak, seçim ortamında sergiledikleri son derece olumsuz performansın da çok etkili olduğuna inanıyorum.

Şimdi, bu iki partiyi teker teker ele alalım ve 22 Temmuz koşulları açısından irdeleyelim.

Önce CHP...

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, seçim öncesinde ve sırasında, Türkiye'de, halk arasında en yaygın siyasi söylem şu idi;

“Deniz Baykal varken hayatta CHP'ye oy vermem.”

Nitekim öyle de oldu ve bütün rejim korkularına ve AKP'nin yıpranmışlığına karşın, halkın % 80'i, cumhuriyeti kuran, laikliğin kalesi, Atatürk'ün partisi CHP'ye oy vermedi.

Dahası, verilen % 20 oyun en az yarısının, ben dahil, “istenmeyerek, mecburiyetten ve lanet okunarak” verildiği de işin bir diğer gerçeği.

Peki bu neden böyle?

Cevap basit ve CHP'liler dahil herkes biliyor.

“Türk halkı, 40 yıldır, eleştiri ve karşı çıkma dışında hiç bir şey

söylemeden, plan-proje önermeden politika yapan, politikayı sadece ve tamamen partisinin genel başkanı ve ana muhalefet lideri olma ve kalma olarak algılayan, kavgacı, hizipçi, halktan kopuk bir politikacı olarak bellediği Deniz Baykal'ı sevmiyor, beğenmiyor ve sonuçta ona oy vermiyor.”

Şimdi sormak gerekir, bir demokrasi de, bir parti lideri, geçmişinde bunca seçim yenilgisi varken, hangi gerekçeyle tekrar ve tekrar seçime girebilir?

Ama aynen böyle oldu ve Deniz Baykal tüm bu gerçeklere karşın bir kere daha partisinin başında seçime girdi ve bir kere daha kaybetmekle kalmadı, rejim için tehlikeli olduğuna inandığı, iddia ettiği bir partiyi, AKP'ni, iktidara taşıdı.

En traji-komiği ise, yeni mazaretler uydurarak hala yerinde oturuyor ve CHP'ni çok daha büyük yeni seçim yenilgilerine hazırlıyor.

DP'ne lideri Mehmet Ağar'a gelince... Mehmet Ağar'ın 4 yıl önce DYP'nin başına geçmesinin meclis dışında kalmış partisinde de, dağılık merkez sağda da “güçlü rüzgarlar estiremediği” bilinen bir durum idi.

Ama gene de, DYP'ni bitiren ve baraj altına indiren milli felaket Tansu Çiller'den sonra, en azından barajı geçecek kadar başarılı olması bekleniyordu.

Ancak, Mehmet Ağar'ın Türk seçmenine ters gelen kimliği ve geçmişi, bazı tutarsız söylemleri, dar kadrocu anlayışı, son derece hatalı aday listeleri ve özellikle ANAP ile birleşme projesinde yaşanan rezalet, onun da sonunu getirdi ve partisi, baraj oyunun bile yarısını alarak gene meclis dışında kaldı.

Bu durum da, doğal olarak AKP'nin aldığı oy oranına göre daha fazla bir milletvekili sayısı ile meclise girmesi sonucunu doğurdu.

Mehmet Ağar'ın, diğerinden farklı olarak, seçim sonrasında yaptığı tek olumlu iş, (o da eğer geri dönmezse) istifa ederek onurunu kurtarmak oldu.

Şimdi laik merkez sağdakiler, toplanıp bu cenazeyi kimin nasıl kaldıracağını tartışıp duruyorlar.

Şu anda Türkiye'de pek çok insan, AKP gibi çağdışı ve ülke için tehlikeli bir partinin, hemde böylesi yüksek bir oy oranı ile iktidara gelebilmesini

yadırgıyor, bu durumdan ürküyor ve bu sonucu "Türk halkının kalitesi ile" izah etmeye kalkıyor.

Evet, kabul ediyorum, demokrasi toplumsal kalite gerektiren bir rejim ve Türk toplumu sosyo-ekonomik olarak dünya sıralamasında üst yerlerde değil.

Ama aynı halkın, geçmiş pek çok seçimde gayet tutarlı ve bilinçli tercihler yaptığına ve doğru iktidarlara şans tanıdığına da şahit olduk.

Benim açımdan 22 Temmuz 2007'nin böyle bir sonuç vermesinin temel nedeni, Türk halkının kalitesi ya da bu seçimdeki yanılığısı değil, çok büyük ölçüde "o gün önüne AKP'den daha iyi bir seçenek konulmamış" olmasıdır.

İddia ediyorum, eğer 22 Temmuz seçimlerine CHP, topluma güven veren yıpranmamış ve saygın bir liderle katılabilse ve seçim ortamında topluma olumlu bir kaç mesaj verebilse, DP'de seçime ANAP ile birleşmiş olarak ve yerel bazda halk desteğini olabilecek adaylarla katılabilse idi, seçim sonuçları yaklaşık olarak aşağıdaki oranlarda gerçekleşirdi.

AKP... % 30, CHP % 25, DP % 18, MHP % 17, diğerleri ve bağımsızlar % 10.

Bu sonuçlarda tek başına AKP iktidarını bitirirdi ve ülke ne olacağı belirsiz bir döneme sürüklenmezdi.

Yeni 150'likler

Cengiz Çandar adlı gazeteci, eylül ayı ortalarında Referans gazetesinde, Türk medyasında ikinci cumhuriyeti savunanlardan oluşan 11 kişilik bir milli takım kadrosu belirlemiş.

Bilindiği üzere "İkinci cumhuriyet", Atatürk devrimleri ile kurulmuş olan cumhuriyetin bittiğine ya da bitmesi gerektiğine inanan, onun yerine "daha liberal, daha demokrat" yeni bir cumhuriyet anlayışının gelmesini isteyenlerin "tanıtım logosu".

Bu "daha liberal, daha demokrat" anlayışın pratikteki açılımı da şöyle.

- Birey özgürlüğü kapsamı içinde daha İslami bir Türkiye
- Etnik farklılıkların sosyal yaşama ve üniter devlete daha fazla

yansıtıldığı bir Türkiye.

Cengiz Çandar'ın yazısına göre sayıları şimdilik 11, yani bir futbol takımı kadarlar.

Ama eminiz ki, Cengiz Çandar yanılıyor, tam bilemesek de, sayılarının çok daha fazla olduğu kesin ve giderek de artıyorlar.

Büyük ihtimal, liste dışı kalanlar "ilk 11" e giremedikleri için üzölmüşlerdir ve onları yedek-medek, kadroya almayan Cengiz Çandar'a sitem ediyorlardır.

Sanınız pek yakında onlarda seslerini yükseltirler ve böylece sayıları 100'lere , 150'lere kadar çıkar.

Peki sayıları 150 olunca ne olur ?

Bu ülke daha önce de böyle "150'likler" gördü, bunlara ileride ne olacağını merak edenlerin yakın geçmişte benzerlerine neler olduğunu incelemelerinde yarar var.